

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Taknemlighed gør os åndeligt stærke

Ældste José A. Teixeira, Portugal

Præsident for Det Europæiske Område

Vi er blevet befalet at takke Herren din Gud i *alle* forhold. Og i intet forsynder mennesket sig imod Gud, og mod ingen andre er hans vrede tændt end mod dem, der ikke anerkender hans hånd i alt.¹

Utaknemlighed er en af de største synder. Taknemlighed er derfor en af de største dyder.

Vigtigheden af taknemlighed og dens påvirkning på personer ses hos Laman og Lemuel. Deres reaktion på Herrens befaling om at forlade Jerusalem fik flere tusinde mennesker til at lide ulidelig elendighed i mere end 1.000 år. Lehi og Nefi priste vedholdende Gud og takkede ham for at bringe dem ud af Jerusalem. Laman og Lemuel formåede ikke at værdsætte det, som Herren havde gjort for dem. De beklagede sig i stedet for at takke Herren. Som resultat deraf kom Lehi og Nefi tættere på Herren, og Laman og Lemuel trak sig længere væk fra Herren. I dette ser vi en vigtig nøgle i at blive åndelig stærk – taknemlighed.

Vi ser også, at for at være taknemlig for noget skal vi anerkende dets vigtighed og værdsætte det.

Som ung far begyndte præsident Henry B. Eyring at gennemgå hver dags begivenheder for at se Guds hånd i sin familie. Han sagde: »Mens jeg fortsatte med dette, begyndte der at ske noget. Når jeg tænkte dagen igennem, så jeg beviser på det, som Gud havde gjort for os ... [Jeg indså,] at mit forsøg på at huske gav Gud mulighed for at vise mig, hvad han havde gjort. Noget, der oversteg taknemlighed, begyndte at spire i mit hjerte. Mit vidnesbyrd voksede. Jeg blev endnu mere sikker på, at vor himmelske Fader hører og besvarer bønner. Jeg følte større taknemlighed for

den blødgøring og forædning, der skyldes Frelseren Jesu Kristi forsoning. Jeg blev endnu mere sikker på, at Helligånden kan bringe alt til vores hukommelse ... *Min hensigt er at opfordre jer indtrængende til at anerkende og huske Guds godhed. Det vil opbygge jeres vidnesbyrd.*²

Taknemlighed opbygger vores vidnesbyrd. Selve det at udtrykke taknemlighed anerkender Guds hånd i vores liv og anerkender hans milde barmhjertighed mod os. Det styrker igen vores tillid til, at Herren vil høre og besvare vore bønner og vejlede os. Når vi anerkender vores afhængighed af Herren, bliver vi mere afhængige af ham.

Når vores taknemlighed for Herrens velsignelser styrkes, øges vores ønske om at komme til ham, og vi rækker ud mod ham i alt, hvad vi gør. »Lad alle dine gerninger være for Herren, og hvor du end går hen, lad det ske i Herren; ja, lad dine tanker være henvendt til Herren; ja, lad dit hjertes hengivenhed være rettet mod Herren for evigt.

Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger ... og når du står op om morgenen, lad da dit hjerte være *fuldt af tak til Gud.*³

Når vi ser livet gennem taknemlighedens linser, ser vi hen til Herren i alle tanker, vi tvivler ikke, vi frygter ikke.⁴

Den største menneskelige tragedie er at være blind for Herrens gavmilde velsignelser, hvad enten det er hans milde befalinger eller blide barmhjertighed. Når vi ikke værdsætter det, som

**Præsident
José A. Teixeira**

han har gjort for os, gør vi heller ikke brug af dem. Det er tåbeligt at få en gave, men ikke acceptere den. Vi viser vores taknemlighed ved at *bruge* det, som vi har fået. Kernen i alle disse gaver er Jesu Kristi forsoning.

Laman og Lemuel så aldrig rejsen til det forjættede land som en velsignelse og en mulighed for et nyt liv. Med deres utaknemlighed trampe de på Guds velsignelser.

Taknemlighed gør os i stand til at se Guds hånd vejlede vores liv. Det styrker vores vilje til at holde hans befalinger. Vi afstemmer vores vilje med vor Faders vilje. Det er en lille ting at anerkende Herrens hånd i alle de velsignelser, vi modtager. Belønningen er at vide, at Gud er med os og vejleder os gennem livets udfordringer. Vores tro styrkes og vores tillid til Gud øges.

*Taknemlighed er frøet, der blomstrer
i nærrende jord.*

*Taknemlighed ... fremkalder respekt,
tilgivelse og helbredelse*

*Taknemlighed ... fremelsker en gavmildhed,
der ikke kan måles*

*Taknemlighed ... fejrer Guds milde
barmhjertighed*

*Taknemlighed ... opmuntrer til personlig
åbenbaring*

*Taknemlighed ... tilskynder til bøn
og bøjede knæ*

Taknemlighed ... giver fremgang i livet

*Taknemlighed ... afføder omvendelse,
visdom og tilpasning af kurs*

Taknemlighed ... gør hjertet større

Taknemlighed ... værdsætter pagter

Kristus selv gav på sine knæ tak til sin Fader i himlen.

Må vi dyrke denne guddommelige kvalitet i vores familie. ■

NOTER:

1. L&P 59:7, 21.
2. Præsident Henry B. Eyring, »O, husk, husk«, *Liahona*, nov. 2007.
3. Alma 37:36-37.
4. L&P 6:36.

Unge Pigers Sommerlejr – 4.-8. august 2014

»Girl on fire«

Søster Lone Buur Kreiberg, Aarhus Stavs UP

En lejr med et tema

Mandag d. 4. august ankom 80 unge piger og ledere fra begge stave til lejrpladsen Æbleskoven, der ligger smukt i Daubjerg uden for Vejle og lige ned til Vejlefjorden. Naturen i området er storslået, og der blev ikke mindre smukt i området efter de skønne unge pigers ankomst.

Temaet for lejren var »Girl on fire«, der henviser til UP's logo. Temaet henviser til, at hver eneste unge pige kan komme til Kristus, følge i hans fodspor og tilegne sig hans egenskaber. Når vi gør det, så vil vores indre lys brænde

Hver af ugens dage havde som tema en kristuslignende egenskab. Egenskaben blev præsenteret ved dagens morgenstudium. Dagens aktiviteter havde ligeledes en forbindelse til dagens egenskab.

MANDAG – LYDIGHED

»Kristus var lydig mod vor himmelske Fader. Når vi er lydige, vil vi være beskyttede.«

Velkomst, lejropbygning og familieaften

Pigerne ankom til lejren ved 12-tiden og begyndte straks at gå i gang med at pakke deres telte ud, inden de klokken 14.00 blev budt velkommen af lejrleder Camilla Riedel.

Der blev opbygget mange flotte lejrpladser med bålpladser, indgangsportaler, bænke, borde, redskabsholdere, gynger osv.

Lars og Anne Dorthe Holmboe fra Fredericia afholdt familieaften med temaet: »At brænde for evangeliet, livet og os selv.« Det var meget inspirerende. Aftenen blev afsluttet med lejrball, lejrsvange og kage, og pigerne trak navnet på en pige, som man i løbet af ugen kunne gøre en lille sød gerning for.

TIRSDAG – KÆRLIGHED

»Kærlighed er det største bud vi har fået. Kristus er vores allerstørste eksempel på næstekærlighed. Han viede sit liv til at tjene andre.«

Workshopdag, talentaften og natløb

Efter morgensamling med mere ved Thea Valgren, deltog pigerne i forskellige workshop.

Derudover blev dagen brugt til at bygge videre på lejrene eller gå ned til fjorden og bade.

Aftenens ret var kødløs, hvor man fik udleveret en opskrift til pandebrød samt kartofler og forskellige grøntsager. Der blev lavet rigtig mange spændende retter, selvom det for mange var en udfordring at undvære kød.

Nogle af de unge piger på hike

Om aftenen var der talentaften, hvor pigerne underholdt.

Inden midnat blev pigerne samlet til natløb, hvor der skulle indsamles lys. Målet var at finde poster, hvor de kunne samle flere lys, som ville hjælpe dem med mere trygt at navigere gennem natten. Efter natløbet blev der serveret varm kakao.

ONSDAG – UDHOLDENHED

»Vi møder alle udfordringer i vores liv, der kræver, at vi er udholdende. Udholdenhed hjælper os til at finde glæde.«

En rejse gennem Kristi liv og morsesignaler over Vejle Fjord

Onsdag var HIKE-dag. Pigerne skulle ud på en længere gåtur, som krævede udholdenhed. Der kunne vælges mellem 2 ruter på hhv. 11 og 15 km.

Hiken var opbygget som en rejse gennem Kristi liv på jorden. Hikens sidste post lå ved vandet, hvor pigerne fik mulighed for at tænke på Kristus, som gik på vandet. Pigerne skulle prøve at balancere på en line, der var spændt ud i vandoverfladen

mellem 2 badebroer. Der blev grinet og kæmpet rigtig meget.

Klokken 22.00 gik alle piger ned til stranden medbringende deres lys, da det forlød, at der ville komme en besked via morsesignaler fra den anden side af fjorden, hvor drengenes lejr lå.

Det var en utrolig smuk aften ved stranden, en aften man sent glemmer. Da mørket sænkede sig, blev der helt stille, og pigerne sad med deres små lys og spejdede efter signal fra den modsatte kyst. Pludselig skimtedes lysglimt fra den anden side. Der blev kommunikeret en besked til drengene, hvor pigerne inviterede dem til en aktivitet den følgende dag. Drengenes svar var: »Vi kommer.«

Torsdag – TÅLMODIGHED

»Tålmodighed er en aktiv indsats, der ofte kræver en stor indsats. Det er en stor dyd at være tålmodig med hinanden og os selv.«

Ultimative »Fire games« og besøg fra UM's lejr

Torsdag skulle den ultimative dyst »Fire Games« afholdes.

Dysten handlede om gruppesamarbejde i forskellige discipliner, såsom bål-tænding, crossfit, »skulptur fra natur« og gulerods-skrælning m.m. Der var stor opbakning fra holdene til de, der skulle i dyst.

Om eftermiddagen var der besøg fra Unge Mænds lejr. Efter en rundvisning i lejren afholdtes en fælles aktivitet, planlagt af de unge mænds ledere. Derefter var der fællesspisning med grillpølser og hotdog. Det var Horsens Menighed, der var kommet for at hjælpe.

Da drengene var taget tilbage, samledes pigerne om fællesbålet for sidste gang. Der var et indlæg ved Lone Kreiberg om, hvad det vil sige at være en »Girl on fire«, hvorefter der blev hygget i lejrene med bål, snacks og snak.

Fredag – vidnesbyrds møde og afslutning

Efter morgenmad og morgenstudium begyndte man at pakke lejrene sammen.

Vi samledes derefter til vidnesbyrds møde på en skråning i lejren, hvor solen sendte sine stråler ned. Der var en dejlig ånd til stede, og mange piger bar deres vidnesbyrd. Det var en berigende og opløftende stund, og vi gik alle opbyggede derfra.

Tak til de dejlige unge piger og deres fantastiske ledere for en dejlig uge. I er store eksempler på at påtage jer Kristi egenskaber i jeres liv og leve efter dem. Det ses i den kærlige og respektfulde måde, hvorpå I behandler hinanden. ■

Tall Ships Race i Esbjerg – Hvordan kan jeg få succes som missionær?

Bror Anton K. Danner, missionsleder i Esbjerg Menighed

Vi besluttede at benytte muligheden

Fra den 2.-5. august 2014 afholdtes »Tall Ships Race«-arrangementet i Esbjerg. Esbjerg Menighed besluttede at benytte lejligheden til at gå på split med missionærerne. Da vi kom til havneområdet, delte vi os og gik parvis rundt.

Missionærernes eksempel

Først tænkte jeg: »Hvordan kan jeg finde en, som er forberedt af Herren til at modtage evangeliet og til at blive fundet af mig, her blandt alle de mennesker.« Mens jeg kiggede på et stort skib, var min missionærkammerat pludselig væk, men så så jeg ham tale med nogen. »OK,« tænkte jeg, »det er første gang, jeg prøver det, lad mig lige overveje, hvad jeg skal gøre.« Imens jeg tænkte og overvejede var min missionærkammerat allerede i gang med sit tredje forsøg på at finde en, som kunne være interesseret i at få en Mormons Bog og høre mere om Kirken.

Mine overvejelser

Nu blev jeg lidt flov og følte, at jeg ikke kunne blive ved med at kigge på skibe og forbi passerende mennesker. Der var allerede gået 5 minutter, min kammerat havde 3 samtaler, og jeg havde ingen. Jeg følte, at jeg måtte tage mig sammen, men på den anden side så havde vi jo hele dagen. Der skulle nok dukke en op, der var forberedt af Herren til at modtage evangeliet! Jeg havde jo bedt for det! Jeg kiggede på mennesker og kunne intet se. Hvordan skal jeg kunne genkende denne person, som Herren havde forberedt?

Hvad var det, han gjorde

Jeg begyndte at interessere mig for det, missionæren gjorde. Han stod der i fint jakkesæt,

Et par flittige missionærer ved de smukke skibe

BROR ANTON DANNER, ESBJERG

jeg var i korte bukser og lignede en, som var kommet for at se på skibe. Jeg havde hænderne i bukselommerne, men han holdt 2 eksemplarer af Mormons Bog i hånden, og når han så folk, som han følte, han skulle tale med, gik han hen til dem og sagde noget som: »God dag. Vi kommer fra Jesu Kristi Kirke. Må vi fortælle dig lidt om vores tro?« De fleste mennesker sagde mere eller mindre venligt: »Nej tak!« Min gode missionærkammerat svarede høfligt: »Ha' en fortsat rigtig god dag!«, og vi hørte de fleste sige i forbifarten: »Tak, og i lige måde!«

En venlig ældre dame standsede op for tale med os. Da vi spurgte hende, om hun vil have en Mormons Bog, sagde hun meget venligt, men bestemt: »Nej tak!«, men så tilføjede hun: »Men, I er nogle flotte fyre!«. Jeg ved ikke helt, hvad hun mente, og hvorfor hun sagde det. Men det er meget vel muligt, at hun kunne se eller mærke noget særligt ved os.

Mere synlighed hjælp

Senere var vi i gågaden, hvor vi placerede vores rygsæk på gaden og stillede nogle eksemplarer af Mormons Bog op, så de var synlige. Det var en stor succes. Jeg lagde mærke til, at folk begyndte at kigge på os, og de kiggede meget intens på de bøger, som vi havde stående. Nogle gik hurtigt videre, da de fandt ud af, at det var Mormons Bog, andre kom forbi igen efter en par minutter og kiggede igen. Men ingen ville komme hen og se nærmere på en bog, og heller ingen kom for bede om at få en bog.

Endelig var der et ungt par fra Tyskland, som gerne ville diskutere religion, og en af vore missionærer fik lov at tale med dem i mere end 30 minutter. Pigen ville til sidst gerne have en Mormons Bog! Vi havde endelig en succesoplevelse!

Dagens høst

Da dagen var omme, havde vi udleveret 28 eksemplarer af Mormons Bog og fået adresser på 14 af disse mennesker, fordi de var interesseret i at høre mere om vores tro. Der var måske 125.000 mennesker på gaderne denne dag. Jeg ved ikke, hvor mange af dem vi kom i kontakt med, og jeg ved heller ikke, hvor mange af dem der lagde mærke til os, især til missionærerne og til de bøger og flyers, som vi havde med os. Vi ved heller ikke, hvor mange små frø som vi muligvis har sået denne dag!

Men da jeg gik hjem denne aften, følte jeg, at jeg havde oplevet noget specielt, og mit hjerte og sind var fyldt med en speciel ånd. ■

Præstedømmets Lederskabskonference i København

Biskop Peter Andersen, Frederiksberg Menighed

En ny tid

Foranlediget af, at Kirkens vækst er ensbetydende med, at stavene rundt om i verden kun yderst sjældent vil få besøg af en Herrens apostel, besluttede Kirken for 4 år siden med jævne mellemrum – ca. hvert 4. år – at afholde Præstedømmets Lederskabskonference for præstedømmeledere inden for et større geografisk område. Derfor var ca. 140 præstedømmeledere, grenspræsidenter, distriktspræsidenter, biskopper, stavspræsidentskaber, tempelpræsidenter og missionspræsidenter fra Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige samlet den 6. september på Nitivej for at lytte til ældste Bednar, ældste Hallstrøm (De Halvfjerds' Præsidium), ældste Kearon (fra områdepræsidentskabet), og ældsterne Olson og Jotunen, områdehalvfjerdere.

Indledende korte taler

Ældste Kearon takkede os for vores glæde, tro, omvendelse, godhed samt vores ønske om at blive bedre. Han fortalte om områdepræsidentskabets vision om at fordoble medlemstallet og opfordrede os til at finde vores plads i »fremskyn-delsen af værket«.

Ældste Hallstrøm opfordrede os som ledere til at fokusere på det, som er vigtigt, fokusere på det, som har størst værdi. Han opfordrede os til at give al den tid, vi har mulighed for, og huske fokus.

Han understregede, at Helligånden er underviseren på en dag som denne.

Ældste Bednar vidnede om, hvordan det er en styrke at være ledet af erfarne ledere, der ved hvad de gør.

Han opfordrede os til at lære vigtige lektioner tidligere i livet og bar vidnesbyrd om apostlene. De er altid gode, det er ikke skuespil eller iscenesat. Han ser dem i alle situationer, de er bedre på hjemmefronten. Vi skal gøre det, vi gør bedre, vi skal ikke gøre mere.

Undervisning gennem spørgsmål

Forsamlingen fik lov til at stille spørgsmål til brødrene ud fra konceptet: Hvad er det, der holder dig vågen om natten som præstedømmeleder? Der blev blandt andet spurgt om, hvordan vi finder vores plads i værket, om hvordan vi vinder kampen mod pornografi, hvordan vi stopper de mange unge fra stærke

familier i at blive inaktive, hvordan vi øger vores tro, hvordan vi hjælper medlemmerne til at udføre deres pligter, hvordan vi holder fast i de vordende ældster, hvordan vi får medlemmerne til at gå ud som hjemmelærer samt meget mere, herunder udkørte/udbrændte medlemmer.

Ældste Bednar valgte i stedet for blot at besvare de mange spørgsmål at stille »modspørgsmål«, som f.eks.: »Hvorfor er I her i dag – og ikke ude i det gode vejr«, hvilket betød, at brødrene selv adresserede de mange frustrationer.

Brødrenes råd

Ældste Bednar sammenfattede svarene og nævnte, at vi skal bede for dem, der har udfordringer. Skiftstudium kombineret med Åndens vejledning kan hjælpe os til at hjælpe dem. Vi skal værdsætte folk for det, de er, kan og gør. En udkørt person har brug for en inspireret invitation til at gøre noget.

Ældste Hallstrøm nævnte, at vi alle har brug for at føle os elsket og værdsat. Som biskop skal man fokusere på de unge, på de udbrændte og på dem uden tempelanbefaling. Vi skal bruge vore ressourcer på dem, som ønsker gøre en indsats selv, på dem, som ønsker at arbejde på at løse deres egne problemer. Samtale duer ikke, hvis folk ikke samarbejder.

At fremskynde værket

Et spørgsmål gik på, hvordan man »fremskynder værket«. Til

BROR KIM HENTZEN, GLADSAKE 2. MENIGHED

det svarede ældste Kearon: »Se på nyhederne, Satan fremskynder – det samme gør vi.«

Ældste Bednar tilføjede: »Vi er i 11. time, Herren kommer klokken 12. Det er lørdag aften, Herren kommer søndag morgen.«

Ældste Hallstrøm forklarede, at arbejdet med frelse er lig med tempeltjeneste. Vi skal fokusere på medlemmets næste frelsende ordinance og pagt. Arbejdet med frelse består i undervisning, medlemsmissionering, genaktivering, dåb og slægtshistorie. Vi skal sørge for at vore unge får åndelige oplevelser og bliver aktive i evangeliet, ikke blot i Kirken.

Ældste Bednar nævnte, at hvis Frelseren var her og blev spurgt om, hvad der betyder noget, ville svaret være: »Vi har brug for ordinance og pagter, for at ære og overholde dem.«

Vi blev opfordret til at uddelegere opgaver og vise tillid til dem, som vi uddelegerer til. Til

Ældste Bednar med flere af de besøgende før møderne

at stole på dem, til at elske dem og hjælpe dem til at fuldføre deres opgave. Ældste Hallstrøm opfordrede os til at give opgaver videre til ældsternes kvorum og til søstrene i Hjælpeforeningen. Han opfordrede os til at tage søstrene alvorligt og lytte til dem.

Opfordring

Ældste Bednar opfordrede os til at give de unge mennesker kaldelser. Han sagde: »Hvis jeg var biskop, ville jeg kalde alle i AP og UP som lokalmissionærer og slægtshistoriske konsulenter. Ved at give dem opgaver forbereder vi dem til at tjene som missionærer. Vi træner dem i at tale med andre mennesker og i at undervise.«

Et citat som blev nævnt flere gange i løbet af eftermiddagen, sidst af ældste Kearon: »Hvis du altid gør, som du altid har gjort, vil du altid få, hvad du altid har fået.« ■

Særligt lederskabsmøde for søstre

Søster Gitte Røder, primarypræsident i Københavns Stav

Lejligheden blev benyttet

I forbindelse med den særlige Præstedømme Lederskabskonference, der blev afholdt lørdag den 6. september i kirken på Nitivej, var stavens kvindelige præsidentskaber inviteret til en særlig undervisning ved de besøgende generalautoritetens og områdehalvfjerdsers hustruer. Omkring 50 forventningsfulde søstre var samlet for at blive undervist.

Søsterfællesskab

Søster Bednar fortalte, at hun ikke var kommet for at oplære os (det var ikke det, hun var blevet bedt om, sagde hun), men at give en slags foredrag. Hun tog udgangspunkt i søster Oscarsons tale fra Kvindernes møde i marts i år om søsterfællesskab (Liahona, maj 2014, s. 119). Hun stillede dernæst spørgsmålet: »Hvad betyder ordet søsterfællesskab for jer?« Ordene pagter, præstedømmet, accept af forskelligheder, støtte, forståelse, styrke, venskab, fysisk og følelsesmæssig hjælp, byrder og ansvar, åndelig forbindelse, guddommelig natur, betingelsesløs kærlighed, tilgivelse, følelse af at høre til, tryghed og undervisning kom på tavlen. En opfordring til forsamlingen om at fortælle om en oplevelse om søsterbånd mundede ud i et spørgsmål fra en søster, som søster Bednar var så vis at give videre til forsamlingen. Det resulterede i meget berigende svar og styrkede os i bevidstheden om den kraft, der er i søsterbånd, og at vi alle, mænd som kvinder, har brug for venskab.

Betydningen af »bånd«

Søster Hallstrom uddybede emnet med, at vi har et genetisk bånd, og kom med flere eksempler, hun havde set. Et var fra tiden, hvor hun boede på Hawaii, hvor en søster med dårligt helbred og følelsesmæssige udfordringer, sagde noget, søster Hallstrom tog meget til sig: »Lov ikke mere end I kan holde, hvis I siger ja til at være der for mig, ellers bliver jeg bare helt knust.«

Ordet blev givet videre til søster Olsson, som fortalte om sin oplevelse med sin besøgs makker. Det bånd og den kærlighed, denne søster havde til søster Olssons mor, betød meget for søster Olsson. På et tidspunkt fik denne besøgs makker vendt op og ned på søster Olssons syn på sin graviditet og fik hende med til en hjælpeforeningsaktivitet ved at komme med småkager, give udtryk for, at hun var savnet, og at hun var velsignet ved at være gravid, hvilket søster Olsson absolut ikke følte på det tidspunkt!

Bånd, der heler

Søster Kearon berettede derefter om, hvordan en søster, der var meget forskellig fra hende selv, havde »adopteret« hende og været en mor og søster for hende, da søster Kearon som 19-årig mistede en søn. Det skabte ubrydelige bånd, der stadig heler søster Kearon.

Pagter

Søster Bednar kom derpå med et godt råd. Vi er søstre i pagten, og ved at stille en inaktiv søster spørgsmålet: »Fortæl mig om din dåb«, kan det vække vidnesbyrdets gnist.

Søster Sederholm fortsatte med emnet pagter og om, hvor vigtigt det er at huske på vores dåb i vores travle liv.

Søster Williams nævnte dernæst to søstres meget forskellige oplevelser ved deres egen begavelse, den ene forberedt, den anden med spørgsmålet: Er det virkelig den samme kirke? Men vi er pagtens døtre, og det velsigner familien, naboer og samfundet. Hun beder altid for, at alle må komme stærkere ud af templet, end de gik ind.

Gennem søstrenes belæringer fik vi slået fast, at der er kraft i pagter.

Visit af ældste Bednar

Lige pludselig dukkede ældste Bednar op. Det svækkede ikke ligefrem Ånden! Ældste Bednar

fortalte, hvordan han havde lært, at et åg i virkeligheden er en hjælp; man kunne endda sige symbolet på en pagt, for vi trækker læsset sammen med Herren! Han bad os i al vores travlhed om at huske at fokusere på det, der betyder noget, at aflægge det naturlige menneske og blive hellige. Da ældste Bednar for nylig talte med ældste Hales, som har helbredsmæssige udfordringer, sagde ældste Hales: »Når man ikke kan gøre det, man før kunne, bliver man meget opmærksom på at bruge kræfterne på det, der er vigtigst.«

Det er Herren, der fremskynder værket, ikke os, og vi må holde trit med ham. Gør vi det, vi plejer, opnår vi det, vi plejer. Værket kan ikke gå fremad som hidtil, der er nødt til at ske noget andet og mere, og han profeterede, at det vil blive helt anderledes, end vi er vant til.

En storslået eftermiddag

Ældste Bednar forlod os efter at have båret sit vidnesbyrd om Frelseren, og søster Bednar fremhævede, at pagter binder os i kærlighed. Hun ønskede, at vi holder vore pagter, og det kan vi med Frelserens hjælp. Også hun afsluttede med sit vidnesbyrd om Frelseren.

Det var en meget opløftende og opbyggende tid. Søster Bednar er en meget nærværende, jordnær og ydmyg kvinde. Der er tydeligvis stor kærlighed og respekt mellem hende og ældste Bednar, og hun forstod virkelig at uddelegere og inddrage.

Vi er dybt taknemlige for en storslået eftermiddag og nogle storslåede ledere. ■

Mit yndlingsskriftsted

**Bror Jeremy W.R., 15 år,
Gladsaxe 1. Menighed**

1 Nefi 16:23

»Og det skete, at jeg, Nefi, ud af træ lavede en bue, og ud af en lige pind en pil; derfor bevæbnede jeg mig med en bue og en pil, med en slynge og med sten. Og jeg sagde til min far: Hvor skal jeg gå hen for at skaffe føde?«

Det er mit yndlingsskriftsted, fordi selvom alle andre har givet op og er vrede på Gud, begynder Nefi ikke at klage, men tager selv ansvar og

BISKOP LARS PAULSEN, GLADSAXE 1. MENIGHED

arbejder på at finde en løsning. Herefter udviser han endnu større tro ved at spørge sin far, som han stadigvæk respekterer som familiens profet, også selvom han var vred på Gud. ■

MISSIONÆRER

Nyligt udsendte missionærer

Finn Lykkegaard, redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene en mission:

Søster Victoria Kreiberg

Odense 2. Menighed

Utah Salt Lake City East Mission,
USA

Oktober 2014 til april 2016

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne.

Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør: Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■